

Бухер М.О., асистент,
Матвійчук Я.Ю., здобувач вищої освіти,
другий (магістерський) рівень,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ПРАВОТВОРЧІ ЗАСАДИ СТАБІЛІЗАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА

Поширеною думкою в юридичних науках є те, що правотворчість функціонує з метою вдосконалення правової держави, яка була б готова до побудови демократичної та правової держави (і як результат громадянського суспільства). Існує ідея про те, що реформація правової системи можлива лише за допомогою змін у процесі правоутворення.

Аналізуючи умови розвитку держави та суспільства, можна дійти до висновку що правотворчість потребує детального вивчення в контексті ролі в процесі трансформації суспільства (і це вивчення буде сприяти процесу вдосконалення правотворчості в загальному). Стан трансформації в наукових джерелах описується як «специфічне становище певного явища, в якому відбувається процес модифікації (тобто зміни) його структури» [1, с. 45]. Іншими словами кажучи, цей термін характеризує здатність певного явища до перетворення чи зміни. Трансформаційний період розвитку суспільства, а саме реформування сфер його розвитку знаходить своє відображення і на рівні правоутворення. Оскільки правоутворення є способом модернізації суспільного життя завдяки створенню правових норм, а також є об'єктом соціального перетворення відповідно до міжнародних стандартів.

Проблемою розвитку суспільства на сьогоднішній день є зростання кризових ситуацій, що мають глобальний вплив. Глобальні масштаби кризових явищ пояснюється такими причинами як: зростання та поширення кризи у сфери суспільних відносин; розповсюдження кризи на більшість країн світу, яка має одну природу та зміст.

Отже, теоретичне значення розробки недоліків правотворчості може відобразитись у створенні основ реалізації програми будівництва правової державності.

Актуальності сьогодні набуває утворення якісних засад реалізації правотворчості. Зрозуміло, що досягти відповідності повної якості правотворчості дуже важко, але якщо намагатись максимально дотримуватись і виконувати головні засади правотворчості, то можна досягти не тільки високої якості правотворчості, але й ефективності законодавчої бази. Саме таким способом можна побудувати правову державу та подолати кризові ситуації у процесі розвитку громадськості. Варто додати, що під час здійснення правотворчого процесу

виокремлюють декілька самостійних груп засадничих дій, які забезпечують функціональність та результативність правотворчості [2, с. 21].

Перша група включає в себе систему ідеолого-концептуальних засад, які залежать від ідеології, яка панує у державі програм розвитку, систематизації законодавства тощо. Такі засади повинні бути відповідним чином закріплені не лише на теоретичному рівні, але і у законодавстві.

До другої групи належить система соціальних передумов, що призводить до потреби зміни правового регулювання. Саме розуміння необхідності розвитку суспільства через зміну правового регулювання є важливим чинником ефективності правового регулювання в загальному.

До наступної групи відноситься система формально-юридичних засад правотворчості. Це система правових принципів, засад, способів, встановлених правил та методів розроблення, прийняття та введення в дію нормативно-правових актів. До них можна віднести, наприклад, правила юридичної техніки, принципи правотворчості [3, с. 18].

Підсумовуючи вищезазначене, можна зробити висновок, що засади правотворчості на сьогодні мають важливе значення для подолання кризових процесів в громадському та правовому житті суспільства, закріплюючи особливості формування, існування та функціонування права. Ці характеристики правотворчості повинні враховуватися у процесі здійснення правотворчої діяльності.

Література

1. Заплотинська Ю.І. Правотворча ініціатива щодо створення нормативно-правових актів Кабінету Міністрів України. *Вісник Запорізького національного університету*. 2015. № 2 (I). С. 16–20.

2. Шпак Ю.А. Методологічні підходи до визначення поняття нормотворчості органів місцевого самоврядування. *Вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. Серія юридична*. 2013. № 1. С. 145–152.

3. Сайфуліна Ю.В. Правоутворення як форма виникнення і буття права. *Митна справа*. 2016. № 2(74). Ч. 2. С. 14–18.

УДК 37.013.73:340.12(043.2)

Варава І.П., старший викладач,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ПРАВО ТА МОРАЛЬ ЯК ОСНОВНІ МЕХАНІЗМИ ФОРМУВАННЯ ПРАВОВОГО СВІТОГЛЯДУ

Сучасна правова наука досліджує різні форми відображення правової реальності: правову свідомість, правовий менталітет, правову ідеологію,